

දික්ත්තාවය

මබට යම් දෙපතාවයක් හෝ කුසලතාවයක් තිබෙනවාද? අධ්‍යාපනයට, ක්‍රිඩාචාරුවකට, කලාවට, ධනය ඉපයීමට, කැපිකත්වයට මේ ආදි නොයෙකුත් යහපත් දෙයට හෝ හොරකම් කපට්ටිකම් ආදි අයහපත් දේ සඳහාත් මිනිසුන් ඔවුන්ගේ දෙපතා වධීනය කර ගනිති. මිනිසා විවිධ දෙපතා තමා තුළ දියුණු කර ගැනීමට උත්සුක වන්නේ ඒ තුළින් සතුවක්, ප්‍රීතියක් ලැබීම පිශීසයි. මේ විවිධාකාර දෙපතා ජීවිතයන් තුළ ගොඩනගා ගැනීමට තමා ප්‍රිය කරන සේව්‍යයක යම් කාලයක් අඛණ්ඩව තිරතවීම, පූරුෂ පූභුණු වීම ඉතාම වැදගත් වෙයි. ලෝකයේ බොහෝ දෙනා උත්සාහයෙන්, කුපැවිමෙන් ජීවිතයේ යම් වටිනා කාලයක් වැය කොට වැඩි දියුණු කරගන්නා දෙපතා ඔහුගේ දිවිය මූලුමත්ත්ම සතුවුදායක, ප්‍රීතිමත් තත්ත්වයට පත් කිරීමට ප්‍රමාණවත් වනවාද? ලෝකයේ විවිධ සේව්‍යවල සුජිරේ දෙපයන් බවට පත්වූ පූද්ගලයන් සතුවෙන්ම, ප්‍රීතියෙන්ම කළුගත කළ අයද? ඔවුන් ජීවිතයක දුක, අත්ථතිය අහිඛ්‍යවා ගියේද?

මත්‍යපාස සිත තුළ හට ගන්නා තරග, ගොකය, රේජීඩාව, හය ආදි කෙළෙස් ජීවිතයක සතුව සැනසීම තැනි කර දැමීමට මූලික වෙයි. මෙම කෙළෙස් ගති ක්‍රියාත්මක නොවන සිත පූභ්‍රී වශයෙන්ම තාප්තිමත්, ප්‍රීතිමත්, සැනසුණු සිතක් බවට පත්වත බව බුද්ධත්වහන්සේ සෞයා ගන්නා ලදී. එසේ නම් මෙම කෙළෙස් ගති ක්‍රියාත්මක නොවන තත්ත්වයක් අප දිවිය තුළ ගොඩනගා ගැනීම සතුව සෞයන පූද්ගලයෙකුට ගත හැකි යුතාන්විත මගකි.

මෙම කෙළෙස් ගති ඉවත් කර ගන්නේ කෙසේද? එය ප්‍රාථිතයකින්, බලාපොරොත්තුවකින්, අධිජ්‍යානයකින් ඉවුකරගත නොහැකිය. මෙම කෙළෙස් දිරු කර ගැනීමට ‘සතර සත්ත්වයාත්‍ය’ තැමැත්තු පූභුණු වීමේ කුමවේදයක් බුද්ධත්වහන්සේ සෞයා ගන්නා ලදී. මෙම පූභුණු වීම ජීවිතයකට සම්බන්ධ කර ගෙන ඒ අනුව ජීවත් වීම තුළින් කෙළෙසුන්ගේ කරදරයෙන් මිදිමට මිනිසාට හැකි වෙයි.

මෙම පූභුණුව සිදු කිරීමට මිනිසාට කැමැත්තක් ඇතිවිය යුතු අතර එය ඉදිරියට පත්වා ගෙන යාමට උත්සාහය, විශිය, කුපැවිම අනිවාසියයෙන්ම අවශ්‍ය වෙයි. මෙම පූද්ගලයා ද්වෘහීන් ද්වස කෙළෙස් දිරුකර ගැනීමේ දෙපතාවයක් තමා තුළ වධීනය කර ගන්නෙකි. මෙම දෙපතාවය වධීනය කර ගැනීමේ අවසන් ප්‍රතිඵලය වනුයේ කෙළෙසුන්ගෙන් මිදුණු සතුවුදායක සැනසුණු සිතකින් ජීවත් වීමට හැකියාව ලැබීමයි.

එසේ නම් සතුවක් සෞයන ඔබ, ඔබගේ දෙපතා ගැන සැහීමට පත් වනවාද? ඔබගේ වථ්‍යාන දෙපතා ඔබේ දිවිය මූලුමත්ත්ම සතුවුදායක කිරීමට ප්‍රමාණවත් වනවාද? එසේ නොවන්නේ නම් අදුන් දෙපතාවයක් අප තුළ වධීනය කරගත යුතු නොවන්නේද?

